SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 36. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 24, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 24-го ЛЮТОГО 1994. Ч. 36. РІК CI.

М. БОЙЧИШИН ЗНИК РАЗОМ З ДОКУМЕНТАМИ

Київ (УНІАР). — Тут 17-го лютого голова Народного Руху України В'ячеслав Чорновіл висунув нову версію зникнення голови секретаріяту Рухух Михайла Бойчишина. За словами лідера Руху, за два дні до зникнення М. Бойчишин розмовляв по телефону з американським юристом про фінансові зловживання деяких високих посадових осіб. Він роздубув документи, які свідчать про зловживання фірми „Батьківщина", створеної 1991 року при Агтопромисловому банку „Україна". Фірма переводила гроші з України до Росії та ЗСА.

Після звернення В. Чорновола до Президента України Леоніда Кравчука у 1992 році Ґенеральна прокуратура України порушила карну справу, яку, за словами лідера Руху, пізніше припинили, засновників фірмі „Батьківшина" Чекалова І Печеного відпустили за кордон.

В. Чорнопів роздав журналістам копії документів фірми, одна з яких свідчить про перерахування двох більйонів рувлів на „вкладення в програму економічного розвитку РСФСР". Серед причетних до діяльности фірми „Батьківщина" Чорновіл назвав нинішнього голову правління Національного Банку Україна Віктора Ющенка, його попередників Вадима Гетьмана та колишнього першого віцепрем'єра Костянтина Масика, який тепер є амбасадором України у скандинавських країнах.

За словами Чорновола, у М. Бойчишина були також документи про незаконну діяльність у Донецькому виконуючого обов'язки прем'єр-міністра Юхима Звягільського та віцепрем'єра Валентина Ландика. Частина документів зникла разом зі зникненням М. Бойчишина, тому Чорновіл вважає, що викрадення М. Бойчишина має політичний характер.

УНА-УНСО протестує проти поширення неправдивої інформації

Київ (Р. Руденко). — Тут 16-го лютого на засіданні постійно діючої наради Демократичного Об'єднання „Україна" виступив голова політичної референтури УНА-УНСО Анатолій Лупиніс і засудив дії засобів масової інформації, які опублікували неправдиві повідомлення про вилучення у штабквартирі УНА-УНСО радіостанції, зброї та 20,000 дол. „Жодної одиниці зброї наша організація не має, — заявив Лупиніс. — Близько 2,000 дол., що знаходилися у сейфі, належали правитній особі".

А. Лупиніс повідомив, що УНА-УНСО має намір звернутися до генеральної прокуратури зі скаргою на засоби масової інформації, які розповсюдили неправдиві повідомлення.

УНА-УНСО надіслала спростування до німецької газети „Зюддвойче Цайтунг", яка з посиланням на аґентство ДПА звинуватила УНА у розповсюдженні ідей фашистського спрямування. Про це повідомив кандидат у народні депутати, заступник голови львівського обласного комітету УНА-УНСО Остап Козак.

Українські організації демократичного спрямування опротестували арешт кандидатів у народні дипутати України, членів УНА-УНСО Валерія Боровича, Олега Кубаха і Володимира Солов'я без згоди Центрального Виборчого Комітету. Начальник слідчого відділу Печерського району повідомив, що їх звільнено, однак проти інших сімох членів цієї організації висунено звинувачення за їхню участь у незаконних воєнізованих формуваннях. Один з керівників УНА Віктор Мельник вважає, що арешти та обшуки пов'язані з тим, що УНА-УНСО роздобула документи, які засвідчують зловживання керівництва електроенерґетичного комплексу України. „І якщо українська влада свідомо пішла на такі дії проти УНА-УНСО, то це свідчить, що у справі енерґетичного комплексу дійсно є кримінал", — сказав В. Мельникк.

ДЕМОКРАТИЧНИЙ БЛЬОК „УКРАЇНА" ГОТУЄТЬСЯ ДО ВИБОРІВ

Київ (Р. Руденко). — Тут у середу, 16-го лютого, у Будинку Вчителя відбулася нарада представників 40 політичних партій та організацій демократичного спрямування, об'єднаних у демократичний передвибор чий бльок „Україна". У нараді взяли участь видатні діячі України і гості з діяспори: Левко Лук'яненко, Іван Заєць, Володимир Шов кошитний, Микола Плавлюк, Павло Дорожинський, Микола Руденко, Омелян Коваль, Євген Стахів, Анатолій Лисий та багато інших.

Наступного дня відбулася пресова конференція, на якій голова Демократичного Об'єднання „Україна" Левко Лук'яненко поінформував представників преси, що ДО „Україна" координує передвиборчу кампанію організацій національно-демократичного спрямування. Вже узгоджено 342 кандидати у депутати до Верховної Ради, а найближчими днями буде узгоджено ще 38. Як пояснив Л. Лук'яненко, узгодження кандидатур ускладнюється конкуренцією між партіями, що входять до ДО „Україна" та тиском з боку державної адміністрації.

Як інформовано раніше, до Демократичного Об'єднання „Україна" входять: Українська Республіканська Партія, Конгрес Українських Національстів, Організація Українських Націоналістів, Союз Українського Студентства, Козацьке Товариство, Спілка Репресованих і Політв'язнів, Організація Захисту Прав Людини, Товариство „Просвіта", Організація Захисту Материнства і Дитинства, Об'єднання Солдатських Матерів, Демократична Партія України, Народний Рух України та інші.

На пресовій конференції оприлюднена заява протесту з приводу арешту кандидатів у депутати (Кубах, Бобрович і Соловей) — членів УНСО. „Здійснена акція є грубим порушенням чинного законодавства, згідно з яким будь-які дії щодо кандидатів у депутати Верховної Ради можуть провадитися тільки за наявности санкції Центрального Виборчого Комітету. Уважаємо ці дії державних структур спрямовані на дестабілізацію політичної ситуації в Україні під час передвиборчої кампанії. Вимагаємо від Центральної Виборчої Комісії дати оцінку діям правоохоронних органів Печерського району Києва. Сподіваємось, що генеральна прокуратура і Верховний Суд України невідкладно поінформують українську громадськість про проведення розслідування дій урядових осіб та вжиття передбачених законом заходів", — сказано у заяві ДО „Україна".

Заяву протесту з приводу згаданих арештів оприлюднив також Рух. В'ячислав Чорновіл заявив: „Хоч я жодним чином не поділяю і не підтримую ідеологію і погляди УНА-УНСО, не можу не висловити свого обурення сваволею правоохоронних органів. Я був серед тих небагатьох депутатів, які голосували проти закону про так звані 'воєнізовані формування', який був 'на ура' ухвалений Верховною Радою. Туманні і розпливчаті формулювання цього закону відкривають необмежені можливості для порушення прав людини в Україні. При бажанні, під цей закон можна підвести будь-яку молодечу чи спортову організацію будь-якої орієнтації: від Пласту і СУМ до юних піонерів".

СТВОРЕНО МОЛОДЕЧИЙ ВИБОРЧИЙ КОМІТЕТ

Київ (Р. Руденко). — Тут 17-го лютого відбувся форум українських молодечих організацій, на якому ухвалено дві резолюції. У першій міститься вимога до Верховної Ради України анулювати „дискримінаційну точку 2 статті ч. 2 закону про вибори", де встановлено, що депутатом Верховної Ради можуть бути громадяни не молодші, ніж 25 років. Учасники молодечого форуму вимагають встановити вікову межу 22 роки.

У другій резолюції молодь вимагає змінити статтю ч. 46, де сказано, що обраним вважається кандидат, який при повторному голосуванні зібрав більше голосів, як інший кандидат.

На форумі створено молодечий виборчий комітет, що об'єднав Спілку Української Молоді, Українську Студентську Спілку, Союз Українського Студентства, „Пласт", „Сокіл", Нова Ґенерація", молодечі організації Української Республіканської Партії, Народного Руху України, Української Студентського Центру „Свобода вибору".

Голова виборчого комітету Василь Бойчук закликав не покладати великих надій на Демократичне Об'єднання „Україна", а самим підтримати своїх кандидатів. Молодь висунула вісім кандидатур, яких включено до списку від демократичного бльоку.

УКРАЇНСЬКІ ВЕТЕРАНИ ПРОСТЯГНУЛИ РУКУ ДОПОМОГИ ЗАПОРІЖЖЮ

Сидять в першому ряді (зліва): д-р Г. Балашов, д-р В. Бондаренко, д-р В. Якименко; у другому ряді (зліва): В. Ґуляй, М. Ворона, Ю. Мізюк і д-р С. Копилов.

Джерзі Сити, Н. Дж. (О. Кузьмович). — У грудні ми писали на першій сторінці нашого щоденника звідомлення про те, що американський шпиталь в повіті Ошен в Ню Джерзі завдяки українсько-американським ветеранам „адоптував" два дитячі шпиталі в Запоріжжі і туди передав ряд медичного вивінування для серцевих хворіб та виробив цілу систему дальшої допомоги. Започаткував цю співпрацю з американським шпиталем віцепрезидент його д-р Вілліям Торекі.

Саме як дальшу акцію „адоптування", редакцію „Свободи" відідали чотири лікарі із Запоріжжя, що закінчували тритижневе перебування в ЗСА, конкретно в Ню Джерзі і Пенсильванії, де мали нагоду запізнатися з адміністрацією та працею американських шпиталів та з їхнім технічним обладнанням.

Д-р Герман Балашов, ди-

(Закінчення на стор. 3)

Д-Р І. ГУРИН В УВАН

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук у ЗСА влаштовує доповідь д-ра Ігоря Гурина на тему „Хто такі варяти? (спроба розшифрування таємниці)". Доповідь відбудеться у неділю, 27-го лютого, о год. 2-ій по полудні в будинку УВАН, 206 захід 100-та вул. Телефон для інформацій (212) 222-1866.

В. Жириновський пропонує складати „чорні списки"

Москва. — Як інформує агентство Ассошієйтед Пресс, голова ліберально-демократичної партії Росії Владімір Жириновський закликав працівників російських спецслужб „бути готовими" і дочекатися того дня, коли до влади прийде він і його партія.

Виступаючи на зборах, присвячених черговій річниці „совєтської" армії, В. Жириновський сказав: „Залишайтесь на своїх місцях, збирайте і зберігайте інформації, запам'ятовуйте зрадників і будьте готові активно діяти". Він підкреслив, що „поверне батьківщині все загарбане функціонерами і покарає усіх відступників".

У зв'язку з цим спостерігачі згадують, що під час передвиборчої кампанії 1993 року В. Жириновський обіцяв знищити 10,000 осіб, щоб решта росіян „з полегкістю зітхнула". Російські демократичні газети пишуть, що програма Ліберально-демократичної партії стає все більш популярною серед військовослужбовців і працівників органів безпеки. Мало хто з його політичних опонентів сумнівається, що партія В. Жириновського була створена за гроші КПСС і КҐБ, щоб скомпромітувати щойно започаткований демократичний рух.

Як відомо, посадник Санкт-Петербургу Анатолій Собчак у своїй останній книжці підтверджує це відповідними документами.

У СВІТІ

ГОЛОВА ІРАНСЬКОГО парляменту Алі Акбар Натек-Нурі в інтерв'ю для газети „Теґран Таймс" сказав, що Захід даремно псує стосунки з Іраном через засудження на кару смерти аятоллою Хомейні англійського письменника Салмана Рушді. В понеділок, 21-го лютого, саме в день п'ятиріччя того присуду, Іран заявив, що ніколи не скасує його. „Захід не повинен захищати цю аморальну людину, яка образила релігійні почуття мусулман усього світу", — сказав А. А. Натек-Нурі. У свою чергу, прем'єр-міністер Великобританії Джан Мейджор того самого дня сказав, що Іран не дочекається покращення взаємин з іншими країнами, поки указ аятолли Хомейні не буде скасовано.

МІНІСТЕРСТВО закордонних справ Еспанії повідомило, що лідер Ліберально-демократичної партії Росії Владімір Жириновський не дістане візи на в'їзду країну. Еспанське інформаційне агентство ЕФЕ нагадує, що „на початку року Жириновський запевняв, нібито він дістав запрошення відвідати Еспанію від короля Хуана Карльоса І, однак королівський двір і міністерство закордонних справ категорично спростувало це твердження". Аґентство підкреслює, що „інші країни Европи, в тому числі Франція і Німеччина, також відмовилися приймати на своїй території цього російського політика".

КИЇВСЬКИЙ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ комплекс ім. Антонова і державна ізраїльська корпорація летунської промисловости цими днями виставлять на спеціяльній виставці в Сінгапурі спільну конструкцію літака АН-72Р, призначеного для вивчення з повітря морських акваторій. Офіційний представник корпорації відмовився відповісти на запитання щодо загальної кількости нових літаків і щодо їхньої вартости, однак газета „Джерузалем Пост" запевняє, що орієнтовна ціна — 15—20 міл. дол., тобто щонайменше в три рази літак буде дешевший, ніж подібна продукція західніх компаній.

ЛІБІЙСЬКА ДЖАМАГІРІЯ впровадила в життя держави шаріят — кодекс ісламської поведінки. Відтепер мусулманськими приписами будуть керуватися не лише лібійці, але й усі чужинці, які тимчасово мешкають на території країни. Шаріят передбачає суворі покарання за різні неморальні вчинки. Наприклад, якщо хтось у подружньому житті виявляється зрадливим, його вб'ють камінням. За злодійство відрубуватимуться руки, за вживання алькоголю чекає тюрма. Водночас шаріят дозволяє чоловікові мати до чотирьох жінок. Спостерігачі підкреслюють, що від 1969 року, коли полковник Муаммар Каддафі прийшов до влади, лібійські ісламські ієрархи дістали дозвіл на оприлюднення фетв — релігійних указів, які реґулюють життя правовірного мусулманина. Протягом останніх місяців М. Каддафі закликав лібійців „шанувати віру предків", засуджуючи при цьому екстремізм ісламських фундаменталістів в арабських країнах.

МАСОВОГО ХАРАКТЕРУ набула в останній час еміграція жидів з Сирії. Після недавнього скасування обмежень на виїзд з країни, Сирію вже залишили понад 2,000 місцевих жидів. Їхня сирійська громада налічувала 4,000 осіб. В ці дні чекають виїзних віз ще 5,000 осіб, отже, в недалекому майбутньому сирійська жидівська діяспора припинить своє існування. Більшість сирійських жидів воліють, однак, виїжджати не в Ізраїль, а в З'єднані Стейти Америки.

ЛІКАРІ КИТАЙСЬКОГО міста Чунціна, провінція Сичуань, оприлюднили сенсаційну заяву про те, що їм вдалося створити унікальний засіб проти рака і надійну методику лікування всіх онкологічних хворіб на підставі рецептів традиційної національної медицини. Застосування цих ліків дає вражаючий вислід — майже 100 відсотків пацієнтів повністю одужують. Японська газета „Санкей Сімбун" повідомила, що винахідники випробовували свій засіб, починаючи від 1984 року, в клінічних умовах понад 3,000 разів. Результат перевищив усі сподівання: в 96.77 відсотка випадків прийшло цілковите одужження.

КОНФЕДЕРАЦІЯ ПІДПРИЄМЦІВ і промисловців Норвеґії повідомила, що дуже багато фірм, зайнятих у ділянці торгівлі та послуг, припинили свою діяльність на час зимової Олімпіяди. Тим самим конфедерація спростувала твердження Організаційного комітету про те, що ігри сприяють розвиткові бизнесів у Норвеґії. Причини застою різні. Наприклад, власники компаній, які перевозять меблі, кажуть, що в дні спортових змагань мало кому спадає на думку переїжджати і перевозити меблі. Так само враз перестали бути цікавими автові школи, сотні майстерень для відновлення побутової техніки, одягу.

ПРАЦІВНИК СІ-АЙ-ЕЙ БУВ МОСКОВСЬКИМ ШПИГУНОМ

Вашінгтон. — Як інформує агентство Ассошієйтед Пресс, в понеділок, 21-го лютого, були заарештовані співробітник Сі-Ай-Ей Олдріч Еймс і його дружина Марія дель Розаріо Казас Еймс. Від 1985 року вони були московськими шпигунами, заробивши на цьому понад півтора міл. дол. Гроші окремими сумами пересилалися на рахунки Еймсів у швайцарських і американських банках.

О. Еймс

Від 1969 року Еймс служив у резидентурах Сі-Ай-Ей в Туреччині і Мехіко, відтак працював в головнім бюрі в Ленґлі біля Вашінгтону. Від 1983 до 1985 року він очолював групу контррозвідників, яка спеціялізувалася в російських питаннях. Особисто Еймс відповідав за завербування службовців совєтських урядових установ і працівників КҐБ.

Разом зі своєю дружиною-колюмбійкою він залишав у сховках в районі Вашінгтону пакунки з таємними інформаціями, звідти їх забирали агенти КҐБ. Інформації стосувалися теперішніх і заплянованих на майбутнє операцій Сі-Ай-Ей, а також американської агентури за кордоном.

Секретар департаменту юстиції З'єднаних Стейтів Джанет Ріно назвала справу Еймсів „вийнятково серйозною" і підкреслила, що арешт шпигунів уможливили узгоджені дії відповідних служб Сі-Ай-Ей і ФБІ. Еймсам загрожує довічне тюремне ув'язнення і 250, 000 дол. грошової кари.

Директор ФБІ Луїс Фрі і директор Сі-Ай-Ей Джеймс Вулсі висловили вдоволення зі співпраці своїх служб, оскільки раніше між ними не раз виникали непорозуміння у зв'язку з поділом сфер діяльности — розвідки і контрозвідки. Про ті непорозуміння особливо нагадує справа колишнього працівника Сі-Ай-Ей Едварда Лі Говарда, який видав совєтській розвідці американську агентуру в Москві. Оскільки Сі-Ай-Ей не поділилося своїми інформаціями щодо Е. Л. Говарда з ФБІ, зрадник зумів втекти до Москви.

Водночас деякі спостерігачі висловлюються щодо останньої антишпигунської операції досить скептично: мовляв, затримання Еймсів не вимагало якогось спеціяльного зусилля, оскільки вони вели себе явно підозріло. Досить сказати, що подружжя придбало за 540, 000 дол. авто „Джаґуар", а кладучи гроші на свої конта, не згадували про прибутки в податкових документах.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ Билл Клінтон вже почав робити певні заходи щоб не допустити до надто великої програної демократичних кандидатів у виборах 1994 року. Він доручив одному із найближчих своїх дорадників, Геролдові Айксові, зформувати відповідну стратегію, щоб в цей спосіб запобігти можливим поразкам у листопаді. Демократи побоюються, що у цьогорічних виборах вони можуть понести деякі втрати, а це могло б перехилити перевагу в Конгресі у їхню некористь. Тепер демократи в Сенаті мають перевагу тільки на 12 голосів, це не надто велика різниця. Правда, у Палаті Репрезентантів демократи мають перевагу 81 голос, але майже 40 членів зголосили свій відхід на пенсію.

НА ПРЕСОВІЙ конференції у Вашінгтоні в понеділок, 21-го лютого, президент Билл Клінтон ствердив, що теперішні успіхи НАТО в Сараєві, це тільки передишка. На його думку тепер треба переконати чи радше примусити всі воюючі фракції на терені колишньої Югославії погодитися на конкретні мирові переговори. Все ж таки всі зацікавлені сторони свідомі того, що ці справи треба полагоджувати послідовно і з великим спокоєм, і поки говорити про замирення треба вимагати від сербів припинення облоги інших міст на терені Боснії-Герцеговини.

У ВАШІНГТОНІ ТУРБУЮТЬСЯ тим, як допомогти президентові Биллові Клінтонові у пропагуванні пропонованого ним пляну охорони здоров'я. Одначе більшість турбот базується на питаннях звідкіля взяти гроші, щоб заплатити за пропонований загальний плян охорони здоров'я. У позаміських околицях країни проблеми є зовсім іншого характеру. Там справа не в грошах, а в людях. Найбільшою проблемою там є брак лікарів і медичної обслуги.

СПРАВА МОЛИТВИ в школі починає знову набирати розголосу, зокрема після того, як у Джорджії стейтова леґіслятура проголосували у понеділок, 14-го лютого, голосами 51 до 2 за тим, щоб учні вранці мали змогу перед початком навчання мати „хвилину спокійного роздуму". Таке трактування справи на думку аналітиків вказує, що країна починає робити поновні заходи, які дали б змогу привернути бодай в якійсь формі можливість ранньої молитви в школах. Одначе ця справа не буде легкою до переведення в життя, бо існуючі закони не буде так легко змінити чи усунути.

У СПРАВІ АЛЬМАНАХА УНС'94

Редакція і адміністрація „Свободи" повідомляють, що фірма, яка друкувала Альманах УНС на 1994 рік, помилково вислала деяку частину накладу на пошту без адрес. Пошта повернула ці книжки адміністрації „Свободи". Тому проситься тих читачів, які не отримали Альманаха '94, а хотіли б його мати, написати або зателефонувати до адміністрації „Свободи", 30 Montgomery St., Jersey Sity, N. J. 07302, tel.: (201) 434-0237.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні:
(202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку $22.00, на 3 місяці-$12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Стиль урядування Б. Клінтона

У половині минулого тижня всі американські газети і телевізійні станції повідомили, що президент Билл Клінтон і його дружина Гіллярі розпочали свою двотижневу подорож по Америці, щоб спопуляризувати плян реформи забезпечення здоров'я усіх громадян Америки і прохати людей, щоб вони писали до своїх конґресменів і сенаторів — затвердити цей плян Конґресом. Першим етапом цієї пропаґандивно-інформаційної подорожі було містечко Елисон у стейті Ню Джерзі 16-го лютого ц. р. Президент і його дружина Гіллярі відвідали там місцевий коледж, шпиталь та інші установи, стрічалися із тамтешніми громадянами і говорили про справи, під якими можна підписатися обома руками. Повторяли відомі нам сумні факти, що ЗСА є поруч із Південною Африкою єдиною у світі державою, у якій нема загального забезпечення здоров'я, — що кошти шпитального лікування такі велетенські, що вони руйнують незаможних пацієнтів, що противляться заведенню державної опіки над здоров'ям забезпеченевої компанії в ім'я зберігання власних матеріяльних інтересів, що медицина в Америці і досліди над лікуванням дотепер невиліковальних недуг із пістряком на першому місці є найкращими у світі, але середня і нижча верстви населення не всилі покривати всі кошти їх збереження і таке подібне. Слухачі, особливо емерити і взагалі люди старші за віком, більш податливі на прерізні недуги, щиро оплескували Президента і його дружину — і правда була за ними.

Ще раз і ще раз треба стверджувати, що ідея реформи існуючої в Америці системи охорони здоров'я є у принципі добра, похвали гідна. І знову слід повторити не раз уже сказане на цьому місці, що Президент і його дружина перерахувалися, думаючи спершу, що можна буде фінансувати цю реформу підвищенням податків на алькоголь, тютюнові вироби й ґазоліну, бо потрібні для цього кошти куди-куди вищі. Але у цих наших міркуваннях не йдеться про реформу існуючого забезпечення здоров'я, а про методу правління президента Билла Клінтона. Цією методою на першому місці є пропаґанда. Він стосує цю методу в усіх справах внутрішньої і навіть подекуди й закордонної політики. Це добре і недобре. Добре, бо воно відповідає принципові, що в системі демократії влада походить від народу і є для народу, — метода такої безпосередньої пропаґанди є зберіганням безпосереднього зв'язку Президента, який в Америці одночасно є прем'єром, — з народом, — чого в Україні зовсім нема. Але така метода й недобра, бо примітивізує процедуру законодавства і згори піддає Конґрес, конґресменів і сенаторів, під тиск від виборців, які не можуть знати всіх тих подробиць законопроєкту, що їх розчовпується на комісіях і підкомісіях Конґресу з участю фахівців.

Попередні мешканці Білого Дому теж дбали про особисте популяризування важливих законопроєктів. Але Клінтон на перше місце кладе роз'їзди по Америці від Атлантику по Тихий океан і пропаґанду, в якій він майстер. Цією методою він виграв вибори, виграв обіцянками всім усього і покладанням натиску на покращання економічного стану країни. Але, вертаючись до пляну реформи забезпечення здоров'я, то такого конкретного пляну Клінтон ще не пред'явив і його дружина Гіллярі, яка дістала доручення виготовити такий конкретний плян — цього ще не змогла зробити. Сам він заповів був недавно, що треба сподіватися запровадження у життя нової системи за три роки. Клінтонові страшенне залежить, щоб така бодай частинна реформа перейшла почерез Конґрес, бо — як дотепер — він не має ні в чому успіхів — ані у внутрішній і ще менше у закордонній політиці. Значить, — що в практиці метода постійних роз'їздів — не приносить добрих результатів, а щонайменше вона — дискусійна.

Микола Рябчук,
Київ

БЕЗПЕКА УКРАЇНИ ЛЕЖИТЬ В ІНШІЙ ПЛОЩИНІ

II

Л. Кравчук дав також зрозуміти, що виводитиме ракети незалежно від того, ратифікує парлямент тристоронню заяву чи ні. У березні минає термін служби деяких боєголовок, отож Україна мусить послідовно позбуватися їх, незважаючи на опір деяких безвідповідальних політиків. Тристороння заява, зрештою, не потребує ратифікації у парляменті, однак Президент висловив сподівання, що Україна повернеться до ратифікації договору Старт-1 у повному обсязі, оскільки, мовляв, усі зроблені депутатами застереження у московській заяві враховані.

Депутат Ю. Костенко, котрий очолював групу підготови до ратифікації договору Старт-1, назвав це останнє твердження „криводушним". В інтерв'ю у „Вечірньому Києву" (25-го січня 1994 року) він послідовно показав невідповідність заяви до зроблених парляментом два місяці тому зауважень. Він, зокрема, показав, що згідно зі Старт-1 (його готував іще небіжчик СССР), Україна повинна б знищити протягом семи років не всю ядерну зброю, а лише 36 відс. носіїв і 42 відс. боєзарядів, що т. зв. матеріяльні компенсації сміховинні (175 млн. дол. на демонтаж — це та сама цифра, що називалася й два роки тому) і що т. зв. гарантії безпеки це послідовно ті самі формули, які гарантують безпеку кожного члена ООН і кожного учасника НБСЕ (Наради з питань безпеки і співробітництва в Европі).

Але, думається, є ще одна і то, мабуть, найголовніша обставина, яка робить багатьох українців скептичними щодо будь-яких, хоч би й найкращих заяв, підписаних у Москві: Москва, як ми знаємо з багатосотлітнього досвіду, ніколи не дотримувала жодних угод, договорів, зобов'язань щодо України. І не варт себе тішити, що єльцинські „демократи" під цим оглядом принципово відрізнятимуться від своїх попередників — царів і комісарів, чи від своїх імовірних наступників — „лібералів" із табору Жириновського. Бо ще не просохло чорнило на тристоронній заяві Кравчука, Єльцина і Клінтона, як міністер закордонних справ Росії вже закликав не перебільшувати значення досягнутого домовлення, один із російських віцепрем'єрів заявив, що про компенсацію Україні за вивезені торік тактичні ракети не може бути й мови, а начальник концерну „Газпром" ствердив, що не поставлятиме газу в обмін за ракети, позаяк концерн має в Україні свої, важливіші інтереси (про ці інтереси здогадатись не важко — росіян уже давно цікавить мережа українських ґазопроводів, яку непогано було б перебрати собі і за несплачені борги).

Підсумовуючи, отже, можемо сказати, що ні збереження атомової зброї ні її передача Росії наших проблем не вирішує. Безпека України лежить в іншій, неатомовій площині: жодні ракети не врятували Совєтський Союз від розпаду, жодні сховища боєголовок та іншого, військового матеріялу не врятують від подібної долі Україну, якщо післякомуністична номенклятура й далі утримуватиме в ній владу й проводитиме ту саму політику. І навпаки: і Фінляндія, і Японія, і навіть маленька Естонія чудово дають собі раду без атомових боєголовок та інших мегаломанських іграшок. Хоч сусіди мають того самого, що й ми „Головна загроза суверенітетові України — стан її власної економіки", — цілком слушно зауважує „Вашінґтон Пост".

Нема, отже, великого лиха в тому, що Кравчук підписав ту злощасну Заяву: Україна мусила капітулювати, і вся проблема зводилася й зводиться лише до того, щоб капітулювати на якомога почесніших умовах. Принаймні, з доброю міною при поганій грі. Що, як мені здається, й робить нині Президент Кравчук та його команда.

А от чи можна було уникнути капітуляції взагалі? Гадаю, можна — але для цього потрібен би був інший Президент, інша команда і, взагалі, інша, інакша Україна. „Якби в Україні були створені умови для вкладення капіталів, ЗСА так на нас не тиснули б. Міжнародна ізоляція — наслідок відсутности реформ, — заявив у згаданому інтерв'ю Юрій Костенко. — Якби завтра в Україні почалися економічні перетворення, то ніякої б ізоляції не було. Це, до речі, підкреслив Б. Клінтон, який сказав, що без економічних реформ розраховувати на збільшення економічної допомоги не доводиться".

По суті, це і є відповідь на його власне питання: чому саме Україна оголошується „перепоною на шляху ядер-

(Закінчення на стор. 3)

Степан Яворський

Вісті з Оттави

У вівторок, 1-го лютого ц. р., оттавський відділ Товариства Розбудови України влаштував інформативну зустріч зі своїми членами і прихильниками. Метою зустрічі було дати звіт про проєкт передачі приблизно однієї тисячі книжок, виданих у діяспорі, житомирському музеї літератури і заклик про допомогу демократичним силам в Україні у виборах до Верховної Ради.

Д-р Василь Сірський, професійний бібліотекар, який провів два місяці в Житомирі у зв'язку з проєктом передачі книжок, розказав про свої перебування в Україні та про тяжку ситуацію населення України, а зокрема мешканців Житомира.

Д-р Юліян Войчишин, голова оттавського відділу товариства, показала відеоінтерв'ю Ераста Гуцуляка з Левком Лук'яненком і Сергієм Одаричем про передвиборчу акцію в Україні. Після того д-р Войчишин звернулась до присутніх за фінансовою допомогою в організації виборчої кампанії до Верховної Ради України.

• • •

У понеділок, 7-го лютого ц. р., новопризначений амбасадор України до Канади, Віктор Батюк вручив вірчі грамоти генеральному губернаторові Канади, Рамонові Гнатишинові. Під час церемонії у палаті генерал губернатора, Віктор Батюк підкреслив у своїй промові, що Канада була першою країною Заходу, яка визнала українську самостійність. Амбасадор Батюк сказав, що Україна вірить в те, що ті країни, які заохочували українські стремління до незалежности, допоможуть Україні сконсолідувати і зберегти свою самостійну державність.

Амбасадор далі говорив, що Україна, яка живе в нездоровому оточенні, яке постійно закликає до експансії і до відродження тоталітаризму, очікує від міжнародного суспільства запевнення своєї безпеки і допомоги в інтеграції світової ринкової економіки.

„Ми віримо", сказав амбасадор Батюк, „що народи наших двох держав, як також міжнародне суспільство, будуть користати зі зростаючої співпраці між Україною і Канадою".

Звертаючись до генерального губернатора Канади українською мовою, амбасадор Батюк сказав: „У Канаді люди з України можуть порозумітись з місцевим населенням рідною мовою без перекладача і це сповнює душу кожного українця прихильним і приязним почуттям до країни кленового листка".

Генерал губернатор Канади, Рамон Гнатишин, у зверненні до амбасадора, пригадав про свою подорож в 1992 році до села, в якому народився його батько, та про щире і тепле вітання українців під час цієї візити. „Канада", сказав генеральний губернатор, „має особливе зацікавлення в добробуті України. Шлях України до демократичного суспільства та до ринкової економіки не є легким, одначе, ми віримо, що вороття від цієї мети немає. Поворот до старої системи лише продовжуватиме страждання і злидні".

„Нашою метою", говорив далі генеральний губернатор, „є підтримувати Україну в міжнародному суспільстві. Ми мусимо використати всі можливості, які нам доступні з огляду на спільне членство в Об'єднаних Націях, в Американській раді співпраці, як також в Конференції безпеки і співпраці в Европі. Членство України в програмі партнерства для миру є також важливим для нас. Воно дає підставу для ближчої співпраці в ділянці безпеки".

• • •

Канадське міністерство закордонних справ і міжнародної торговлі асигнувало 2.5 млн. дол. для технічної допомоги в перших демократичних виборах до українського парляменту.

Міністер закордонних справ Канади, Андре Уелет сказав: „Канада є особливо зацікавлена в цих перших багатопартійних виборах в Україні тому, що багато канадців мають родинні та історичні пов'язання з Україною".

На прохання українського уряду, Канада постачає 445 тонн паперу зі спеціяльними охоронними властивостями, який вживатиметься для друкування виборчих бюлетенів під час виборів. Канада також тісно співпрацює з центральною виборчою комісією в Україні, постачаючи технічну допомогу і вишкіл для спостерігачів під час виборів. Канадський експерт з виборчої ділянки перебуває тепер в Києві як дорадник на протязі трьох місяців. Канадські спеціялісти також вишколюватимуть журналістів, які мають звітувати про висліди виборів.

З початком березня Канада вишле до Києва невелику групу дорадників, а десять днів перед виборами більшу групу спостерігачів, які подорожуватимуть по Україні і слідкуватимуть за процесом виборів. Їхній рапорт, разом з технічною оцінкою, як і спостереження канадської амбасади в Києві, становитимуть базу для офіційного висновку про вибори.

Микола Бараболяк

У МОНОЛІТНИХ ПОЛІТИЧНИХ ВІРУВАННЯХ СИЛА НАРОДУ!

II

Усе воєнне плянування йде під знаком оборони Ізраїля. Коли мовиться про те, що ЗСА мусять бути готовими воювати на двох фронтах одночасно, то все підкреслюється, що одними з ним все треба рахувати район Близького Сходу. Вистачило голосу коментатора Сефаєра, що адмірал Інану наставлений не надто приязно до Ізраїля, щоб він мусив резиґнувати з кандидатури на секретаря оборони. В тій повній відданості Америки інтересам Ізраїля, і то до міри, що все, що Ізраїль не бажав би, чи робив, найде беззастережну підтримку ЗСА, є головна причина майже неможливости наладнання мирного співіснування між жидами й арабами на Близькому Сході. Розумні провідники Ізраїля, як Рабін і Перез, мають без сумніву добрі наміри закінчити ворожнечу, але є межі поза які вони не можуть вийти у переговорах. На перешкоді надто глибоко вкорінені релігійно-політичні вірування. Тут джерело безконечних торгів у переговорах, а все з метою відкладати неминуче.

А яка роля політичних вірувань у стосунку між Росією й Україною? На жаль, тут не існує рівновага духовних сил, які так вирішальні у змагу між сербами і боснійцями, чи жидами й палестинськими арабами, що проявляється головно у феномені „інтіфади". Імперіяльна політика Росії базується споконвіку на вірі у посланництві Росії втримати Україну при „матушкє". Як у сербів і жидів, політичні вірування російського народу мають глибоке підґрунтя у релігійних віруваннях — православ'ю. Православ'я було і є одним із трьох філярів віковічних політичних настанов Росії. Київ включений у ці вірування й настанови невід'ємно. Там для них духовна колиска. А де духовне підґрунтя українця? Не в тому ж самому „православному" Києві? Хмельницький вів боротьбу не за утвердження української державности, а за спільну з росіянами „святу віру православну"! На перших щаблях розвитку духовости народу, релігійні вірування вирішальні. Тож результат: недостача такого духового контрасту як між православними і мусулманами у Боснії, ізраїльтянами і мусулманами у Палестині — а братня духовість з росіянами. Очевидно поза Галичиною, де різниця обрядів між ними і поляками, діяла у нашу користь. Проклін історії висить над політичною духовістю східнього українця. Поляки були б нас духово не проковтнули, коли б ціла Україна прийняла була унію, так як вийшла духово переможно Галичина з змагу з польонізаційними заходами.

Нині нам зосередити всю увагу на недостачі досить сильного духового контрасту між українським і російським духовим етосом, підкріплювати контрасти, бо це чи не головна причина наших дотеперішніх неуспіхів у змагу з північним сусідом; нам треба чітко з'ясувати „ми" — „вони", хоч осторожно. Інакше ніщо не допоможе Україні встоятися проти Півночі, доки більшість населення України щемітиме у духових російських путах. Важке це завдання.

Духовість східнього українця переїджена до рівня метастази російщиною. Це вже у крові. Дехто нетерплячий. А духовість більшости населення України можна б змінити перетворивши хіба скоро Україну в один великий концентраційний табір. Тож дійсність наказує терпеливість, вирозуміння й обережність. Тільки спроквола можна закладати підґрунтя під духову спаяність — так у жидів, боснійців чи палестинців. Не назріла ще українська нація, що було б запорукою змагу в одному напрямі, хоч навіть різними шляхами. Нас не було на овиді, коли формувались нації. Польська, французька, англійська дозрівали у монархіях. Німецька, італійська у реґіональних державках. Українська нація має шансу зформуватися у державі, яку маємо, але це процес затяжний.

З того нам треба здавати собі справу і витягнути консеквенції. Це постулят „Realpolitik". Галицьким націоналістам треба „тримати бики..." Вони повинні бути готові на компроміси після виборів, як старатись творити спільні політичні вірування навіть із тими, яких ідеї не усім нам по душі. Нам не треба оскаржувати політичних противників, а навертати, притягати, йти на компроміси. Це єдиний шлях політики, коли нема засильного підґрунтя у масах. А в демократії вони рішають. Не побожні бажання фанатиків, хоч яких патріотів!

Юстин Малина

ЮНАК У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ

I

Квітень 1945 року. Моя військова епопея добігала до кінця. Коли до слова „військова" дехто мав і має застереження, мовляв це ж були діти, котрі не бачили навіть фронту, то однак, закінчення моєї служби в юнацьких частинах І-ої Української Дивізії Української Національної Армії (І-ої УД-УНА) потвердило вповні, що юнаки таки були військовою формацією. Залишається тільки дослідити чи змобілізування 14 до 17-літніх юнаків, відірвавши їх від родини і науки було помилкою організаторів чи ні. Під впливом молодечого ідеалізму пустіли тоді гімназійні кляси, педагогічні семінарії та інші школи. Німці силою зганяли з незайнятих ще большевиками міст і сіл українське юнацтво. Багатьом із нас, тоді ще юнакам, імпонувало що стаємось вояками, не здаючи собі справи в яку халепу нас затягають. Якщо йдеться про назву „Юнацькі частини", то я довідався щойно в 60-их роках. В часі нашої служби, маючи назву юнаків, фактично дуже часто виконували ми ролю фізичних робітників, вивезених на роботу до Німеччини.

Після перевишколів у Нєполоміцах, на Гульчині на Моравах, Фершвайлері під французькою границею, в Їтербоґу та Берліні — перекинуто нас до Мокрини коло Ляпціґу. Стаціонували ми в бараках при шляху Ляпціґ—Торґау в лісистій околиці. Наближалася весна, а з нею надії на краще. Тільки на яке краще? Ніхто з нас не міг тоді нічого певного передбачити, бо часи були дуже непевні. Думками були ми в Україні...

Латинський празник Христового Воскресіння уже минув. Ми святкуємо наші свята, отже дістали нормальний „ферфлеґунґ". Сонце пригріває щораз тепліше, дерева випускають перші бруньки і незабаром покриють зеленню пасмо лісів. Раненько, на світанку чути спів пташок, а свіже, різке повітря вітає нас на щоденній гімнастиці. Не один юнак дякує тоді Богові за спокійно проспану нічку, бо альянтські літаки часто вночі робили налети. В часі нічних алярмів ми в повному виряді йшли тоді до лісу, обсервуючи заграви Ляпціґу та інші центри бомбардування. Налети і алярми були рівно ж у денній порі.

Одного соняшного полудня появились чотири мисливські літаки, кружляючи деякий час над нашою околицею. Алярму не було, отже ми не ховалися, а обсервували розпізнавчі лети альянтів. Наступна ніч перейшла спокійно. Ранок приніс нам, однак, крім щоденних зайнять, тим разом вже не „куртузійну" візиту „мисливців", а град куль з бортової зброї. На щастя, ніхто не потерпів і літаки віддалилися, бомбардуючи залізничну лінію й стацію в Мокрині. При обіді ділилися ми враженнями з налету. Очевидно, були ми призвичаєні до алярмів і кожний знав де й як хоронитись.

Тим часом щоразто частіше доходили до нас вістки про переможний похід американського війська. Всі наші намагання перейти на їхню сторону були дуже утруднені, бо німці грозили за дезертирство розстрілом. Відважнішим, однак, вдалося зникнути з наших відділів. Думав і я про це, бо моя рідня вже була під американцями, в Турингії. Наша частина була приготована на наказ, щоб залишити бараки. Ляпціґ уже був у американських руках. Дорогою, крім військових з'єднань, ішли колони біженців, що втікали перед большевиками, залишивши своє майно. Одного дня під нашими бараками затримався транспорт в'язнів з концентраційного табору. В більшості були це жиди, хоч не бракувало й інших національностей. Ґестапівці жорстоко поводилися з в'язнями і нас це обурювало. Кожний з нас, незважаючи на скромний „ферфлеґунґ" (приділ харчів), кидав в'язням те що мав. Підскочив до нас тоді підофіцер-ґестапівець з пістолею в руці, погрожуючи розстрілом. Але наш старшина заспокоїв цього садиста, а ми відповідали ще з більшою жертвенністю. Переночувавши під відкритим небом, транспорт в'язнів, обдарований харчами, відійшов у невідоме...

З кожним днем напруження щораз більше зростало. Німці відверто говорили про близький кінець „Райху" й думали тільки про те, щоб не попасти в полон Червоної армії. Дисципліна, однак, була далі й про перехід до американців не було мови. „Мисливці" вже щодня нас обстрілювали, запалюючи територію біля лісів. Врешті прийшов час і для нас. Увечері заряджено збірку в повному виряді. Кожний з нас розумів вагу часу. Треба було поспішно вбиратися й ставати в три ряди. Короткий наказ і ми всі заладовуємось на авта-тягарівки. Німці ще раз перестерігають: хто буде втікати — розстріл. Ситуація невесела, бо віддалюємося від американської фронтової лінії на схід. Дорога на Торґау. По дорозі довкола лісу — пожежа. Авта женуть, а ми душимося від диму. Дехто з юнаків натягає ґазову маску. На щастя, заїхали ми до Торґау цілю. Нічку провели, куняючи на наплечниках. Вчасним ранком збудила нас канонада протилетунської артилерії — „фляку", розташованої на залізничих рейках. Гарне то нам сусідство! На сніданок докінчуємо ліквідувати харчовий маґазин, ладуючи до „хлібака" шоколяду, сухарі, консерви тощо.

Перед нами тяжкі марші й невідоме. Швидко залишаємо місто з уваги на бомбардування. Йдемо до Цатгайм, віддаленого коло 35 км. Такий марш не належить до приємностей, ще до того в день, коли припікає сонце й показуються час від часу ловецькі літаки. Хоча ми вже були призвичаєні до довших маршів. У 1944 році маршували ми коло 40 км з Фершвайлеру до Бідбурґа, так що це для нас була не новина. Йдемо вільним кроком, гусаком вздовж шосе під деревами. Час від часу споглядаємо на небо, сподіваючись небажаної „птиці". По дорозі роздаємо дітям шоколяду. Стрічаємо також полонених українців з Червоної армії. Їх мрією є дістатися до американців. Віддаємо їм свої харчові запаси, коротко розмовляємо. Вони дякують і бажаємо собі скоро побачитися на Заході. В часі тієї несподіваної, а так милої розмови заіснував дивний курйоз: ми запрошували наших братів-полонених вступити в наші ряди, однак ніхто не виявив охоти. Тоді й вони запропонували нам вступити в їх ряди — але й з нашої сторони також не було охочих. Варто тут згадати, що їх охороняли відносно людяні члени „фолькштурму" (старші віком німці).

Продовження буде.

ГРУПА НОВИХ контрас, яка називає себе „Північний фронт 3—80" і діє на півночі Нікарагуа, висловила готовість припинити збройну боротьбу проти уряду в обмін за гарантії особистої безпеки для своїх бойовиків.

Об'єднання Мистців Українців Америки
ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ
запрошують вас на
ОБГОВОРЕННЯ ВИСТАВКИ КАРТИН
МАРИНИ ЦЕСАРСЬКОЇ
ведуча програми: *ЯРОСЛАВА ҐЕРУЛЯК*
неділя, 27-го лютого 1994 р. год. 1:30 по пол.
136 2-га Авеню, Ню Йорк, Н. Й., 4-ий поверх

Українські...

(Закінчення зі стор. 1)

ректор публічного здоров'я на Запорізьку область, д-р Віктор Якименко-директор обласної лікарні в Запоріжжі, д-р Володимир Бондаренко — головний лікар дитячої лікарні в Запоріжжі, і д-р Сергій Копилов, педіятр і анестетист дитячої лікарні, прибули до редакції в товаристві трьох найбільш активних в цілій акції українсько-американських ветеранів — Юрія Мізюка, командира УАВ в Ню Джерзі, Бориса Ґуляя, голови комітету адоптування шпиталів, і Миколи Ворони, організаційного референта.

Вони поінформували про цю тритижневу гостину, в якій лікарі Запоріжжя, як кажуть, багато побачили і навчилися, зокрема коли йдеться про технічні засоби для шпиталів та про орудування ними. Були вони також гостями української громади в повіті Овшен та в Трентоні, зокрема в усіх трьох парафіях католицького і православного віровизнання, мали зустрічі із головними лікарями шістьох лікарень і знайомилися з організацією праці. Все це, беручи до уваги перешкоди зимової погоди та конечність бути весь час із перекладчиками, якими були Ю. Мізюк, Анна Кравчук і Анна Дашавець.

Мотором цілої акції, що знайшла стільки зрозуміння у д-р В. Торекі, є Борис Ґуляй, який створив цілий комітет для допомоги шпиталям Запоріжжя. В часі відвідин у редакції він пояснює, що хоча акцію започаткували Українсько-Американські Ветерани Ню Джерзі, до них прилучилися інші українські організації, а саме: Українсько-Американський Клюб в повіті Овшен під проводом Івана Бортника, Українські Професіоналісти Філядельфії під проводом Євгена Воловця, Товариство Допомоги Україні під проводом Романа Дашавця, як і поодинокі громадяни — Ґеральд Бохонко з Крайової управи УАВ, Михайло Литвин з УАВ Станиці в Ірвінгтоні, д-р Юліян Бемко, Богдан Кравчук, д-р Омелян Коцюпей, Володимир і Таня Демчуки, В. Пасічний та інші.

Після першого почину акції „адоптування шпиталя" із шпиталем з повіту Овшен (СОКГ) та висилкою перших допоміжних шпитальних машин у Запоріжжя, активний Комітет УАВ під проводом Б. Ґуляя поширює тепер акцію, притягаючи до співпраці інші американські шпиталі.

Програма передбачає не лише постачання вивінування, але також виміну лікарів, першим доказом якої є приїзд тут чотирьох лікарів із Запоріжжя.

Б. Ґуляй надіється, що це лише початок і що ця благородна місія українських ветеранів буде продовжуватися, тим більше, що вони мають співпрацю та допомогу військових американських місій. Ось перший транспорт апаратів для серцевих недуг, який вислано у вересні у Запоріжжя, дістався на місце до дитячої лікарні завдяки допомозі місії національної ґвардії, в якій знаходяться також українці. Ба, що більше, розповідає Ю. Мізюк, з транспортом поїхало двох українських лікарів, д-р Яромир Оришкевич і д-р Аскольд Мосійчук, як також Мирослав Маланяк, полковник військової резерви, які подбали, щоб все дісталося без перешкод на місце призначення. Організатори підкреслюють, що вісім апаратів у першій доставі вартості 450,000 дол. — це неабиякий дар.

На запитання в який спосіб організатори акції дістають апаратуру та інше приладдя для шпиталів, вони вияснюють, що так як у випадку цих, що вже в Запоріжжі, американські шпиталі позбуваються такої апаратури, яка вже може бути заступлена новішою. Хай отже ніхто не думає, що тут йдеться про приладдя, яке призначене на смітник, це — добрі, діючі апарати, які можна ще довгий час уживати.

Як високо оцінюють цю допомогу шпиталям України доказує лист губернатора Ню Джерзі Кристін Тодд -Вітмен до віцепрезидента шпиталя в повіті Овшен д-ра В. Торекі. У ньому вона бажає йому та ініціяторам акції багато успіхів, дякує за цю поміч, яку вони несуть у формі лікарських машин, ліків та досвіду шпиталям Запоріжжя і стверджує, що вони спільно є найкращим прикладом для мешканців стейту Ню Джерзі. Це признання губернатора повинно спонукати ще ширшу акцію, яку розпочали члени УАВ.

Тепер представники Комітету з рядів УАВ, конкретно ті, що відвідали нашу редакцію, працюють над тим, щоб дістати можливість переслати черговий транспорт апаратів для шпиталів Запоріжжя. Як вияснюють, треба тут іти через дипломатичні канали і мати співпрацю військової медицини в Україні. Але, як запевняють енергійні представники українсько-американських ветеранів, ця перша американська військова гуманітарна місія в Україні знайшла прихильність та зацікавлення широких кіл українських і американських, і має добрі можливості на майбутнє.

Вже ввійшло у звичай, що вірні Стемфордської епархії вітають свого Владику з нагоди Нового Року, що за старим календарем є також днем іменин Владики Василя Лостена. І цього року прибули представники різних організацій, щоб привітати свого духовного наставника. Не було тільки відомого з минулих років провідника нюйоркської громади мецената Романа Гуглевича, який дуже хотів ще і цього року вітати свого Владику, на жаль, Господь відкликав цього вірного сина Церкви і народу 26-го грудня 1993 року до вічного життя. Покійного заступив його довголітній приятель і співробітник д-р Іван Сєрант, який вив'язався зі своєї функції дуже вміло.

Після гостини, на яку запросив своїх гостей Владика Василь, всі перейшли до їдальні, що є тепер рівночасно частиною Українського Епархіяльного Музею. Д-р Сєрант в імені присутніх привітав Владику коротким словом, в якому підкреслив його великі заслуги для нашої Церкви як в Амержці, так і в Україні. Особливо важливою є праця Владики над вихованням молодих священиків в Україні. Заходами і фінансовою допомогою Владики Василя засновано в Рудні під Львовом духовну семінарію, в якій тепер навчається понад 320 питомців. Владика для цієї цілі також відрядив двох своїх священиків — о. протопресвітера Івана Терлецького і о. Олександра Кенеза, які вже третій рік працюють у проводі духовної семінарії св.Духа в Рудні. Ректором цієї семінарії є Владика Юліян Вороновський ,а духовником отець Архимандрит Студитів. Владика Любомир Гузар. Владику присутні вітали колядою „Бог предвічний". Після кожного промовця колядували іншу коляду, яку започаткував сам Владика Василь, а диригував д-р Сєрант. Не буду вичисляти всіх промовців, які складали побажання Владиці, а також „дар любови", але треба зазначити, що це були привіти від УККА, Союзу Українок Америки, Пласту, СУМ, Кредитівки „Самопоміч", Патріярхального Товариства, жіночої організації ОЧСУ та інших. В милій атмосфері гості були запрошені ще до солодкого та на оглядини виставки відомого мистця Богдана Божемського, який того дня відкрив свою виставку.

При ґутірці окремо і з Владикою закінчено цю гарну зустріч многоліттсвієм та побажанням Владиці дальших успіхів для добра Церкви і незалежної Української держави.

Василь Ленцик

Зустріч з Владикою В. Лостеном

Вірні Стемфордської епархії вітають Владику Василя Лостена.

Безпека...

(Закінчення зі стор 2)

ного роззброєння", а не ті, хто цю зброю, на думку Ю. Костенка, створює (Ізраїль, Індія, Пакістан тощо). Як і на подібне запитання редактора „Вечірнього Києва" В. Карпенка: чому почали не з Росії, не з Китаю, не із Франції, не одночасно з усіх, хто володіє ядерною зброєю, а з багатостраждальної України? Та дуже просто саме тому, що вона — „багатостраждальна", тобто недорозвинена, нединамічна, політично індиферентна і, взагалі, непрогнозована й малоперспективна. Погодьмося, що лишати атомну зброю країні, яка невідомо, куди рухається й чого хоче — чи то бути посткомуністичним заповідником, чи то знов „возз'єднатися" зі старшим братом, а чи просто залишитися при ньому суверенною банановою республікою, — надмірна розкіш. Бо й справді, „є у світі певні розклади сил" — тут наш Президент має рацію, і „розклади" ці аж ніяк не на користь України (тут наш Президент міг би й більше сказати про свої заслуги й заслуги своїх „соратників" у цих „розкладах"). „Багатостраждальних" у цьому світі не люблять. У кращому разі кинуть кістку „гуманітарної допомоги".

Віталій Портников у „Вістях з України" формулює сакраментальне питання: „Що насправді є запорукою стабільності держави — її економічний прогрес чи її ядерна зброя?" Українці, схоже, збираються дати на це питання власну, оригінальну відповідь: ні те, ні те. Ядерної зброї ми, здається, незабаром позбудемось, а от „економічного прогресу" ми, здається, так і не набудемо. Хай живе „багатостраждальність"!..

УВАГА! УВАГА!

Пригадується, що

Посмертні оголошення

до поміщення в щоденнику „СВОБОДА"

приймаються тільки
до години 8:30 ранку,

якщо родина бажає їх мати надрукованими того самого дня.

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ

Українсько-Американський Комітет
для
Відкриття Ґенерального Консуляту України в Нью Йорку

HONORARY COMMITTEE
Honorable Oleh Bilorus
Honorable Viktor Batiuk
Most Reverend Archbishop Metropolitan Stephan Sulyk
His Grace Archbishop Antony
Most Reverend Bishop Basil Losten
His Grace Bishop Vsevolod
Very Reverend Volodymyr Bazylevsky
Very Reverend Patrick Pashchak OSBM
Leonid Rudnytzkyj, Ph.D.
Marko Antonowych, Ph.D.
Askold Lozynskyj, Esq.
Ulana Diachuk
Stephan Woroch, D.M.D.
N.Y. METROPOLITAN FUNDRAISING COMMITTEE
Stephan Woroch, D.M.D.
Vsewolod Salenko
Roman Danyluk
Mykola Haliv
Ewhen Ivashkiv
Damian Korduba
Andrew W. Lastowecky
Andrij Pashchuk
George Shtohryn
Maria Shtohryn
Ewhen Stachiw
Osyp Trush
Mykola Turetsky
STEERING COMMITTEE
Honorable Victor Kryzhanivsky, Chairman
Deputy Chairmen
Ewhen Ivashkiv
Andrew Shevchenko
Anna Krawczuk
Valentyna Kuzmych
Stephan Woroch, D.M.D.
Vsewolod Salenko
Osyp Trush, Secretary
SECRETARIAT
Slawa Rubel
Natalia Duma
Olha Stawnycha
FINANCE
Bohdan Kekish
Damian Korduba
MEDIA
Ihor Dlaboha
Olha Kuzmowych
Osyp Trush
ORGANIZATIONAL COMMITTEE
Michael Shpontak
Pawlyna Danchuk
Olha Hunczak
Damian Lishchynskyj
Lidia Czorna-Matiaszek
Ludmyla Kryzhanivsky
Iryna Kurowyckyj
Oksana Kuzmak
Mykola Kyrychenko
Andrew W. Lastowecky
Nadia Sawczuk
Christine Samijlenko
William Zakotyrya

11 лютого 1994 р

До Вельмишановних Жертводавців і Приятелів Дипломатичних Представництв України

Фундація Підтримки Дипломатичних Представництв України з радістю повідомляє українську громаду-жертводавців на Фонд Консуляту що ремонт будинку Генерального Консуляту при 240 Іст 49-а вул в Нью-Йорку закінчено

З цієї нагоди в суботу 5-го березня 1994 року в годині 6 30 вечером відбудеться зустріч найвищих представників уряду України з українською громадою-жертводавцями на купно і перебудову будинку Генерального Консуляту, в залі прийняття Організації Об'єднаних Націй, щоби офіційно відзначити початок праці у відновленому приміщенні

Громадський Комітет запрошує українську громаду до чисельної участі

Вимоги безпеки в будинку ООН і Служби Охорони Президента є дуже строгі. До будинку де відбудеться зустріч будуть допущені тільки ті особи, які будуть на списку виготовленого на підставі всіх даних у нижче поданому зголошенні, і подані Службі Безпеки і порядку шість днів перед зустріччю

Громадський Комітет
Фундації Підтримки Дипломатичних Представництв України

Чеки виписувати на Ukrainian Consulate Fund і висилати або передавати разом з зголошенням до 28 лютого 1994 р до

Ukrainian Congress Committee of America 203 Second Avenue New York, NY 10003 212-228-6840	Ukrainian American Coordinating Council 140 Second Avenue New York, NY 10003 212-505-1765	Foundation S.D.M.U. c/o Mrs. J.P. Rubel 211-05 29th Avenue Bayside, NY 11360 718-224-4841

ЗГОЛОШЕННЯ

Просимо виповнити наступні інформації латинкою, для кожної зголошеної особи. **Без цих інформацій, Вас не допустять на зустріч, навіть якщо Ви заплатили належну оплату.** Зі собою треба обовязково мати виказку ідентичности!

Зголошую·········осіб на зустріч в ООН. Вступ $100 від особи

Name Address	Name Address
Telephone Date of Birth Social Security Number	Telephone Date of Birth Social Security Number

Заля прийнять ООН поміщує тільки 600 осіб. Проситься зголошуватись скоро.

З нагоди відкриття Генерального Консуляту залучую мою пожертву в сумі $--------

240 EAST 49TH STREET, NEW YORK, N.Y. 10017

Українське Патріярхальне Товариство
ВІДДІЛ В НЮ ЙОРКУ
запрошує членів і громаду, а спеціяльно молодь на
доповідь з циклю
Українська Католицька Церква
на порозі XXI-го століття:
„МОЛОДЬ І ВІДРОДЖЕННЯ ЛЬВІВСЬКОЇ ДУХОВНОЇ АКАДЕМІЇ",
котру виголосить
директор Інституту Історії Церкви
д-р БОРИС ГУДЗЯК
Доповідь відбудеться в неділю,
6-го березня 1994 р. о год. 2-ій по полудні
в домі НТШ при
68 Четверта Авеню, між 9 і 10 вулицями
в Ню Йорку

Солодке, кава та чай перед доповіддю

З глибоким смутком повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що у вівторок, 15-го лютого 1994 року несподівано відійшов у вічність на 70-му році трудового життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ

бл. п.

СТЕПАН ІВАСЄЧКО

уроджений в Новому селі біля Львова.

ПАНАХИДУ — відслужено в четвер 17-го лютого

ПОХОРОН — відбувся в п'ятницю, 18-го лютого в українській католицькій церкві Пречистої Діви Марії в Редінґу, а опісля тлінні останки перевезено на український цвинтар Флаєн Гілл., Па.

Залишені в глибокому смутку:
дружина — АННА
доня — ЄВГЕНІЯ
внуки — РОМАНА І СТЕПАН
брат в Україні — ЄВГЕН з родиною

В глибокому смутку повідомляємо, що дня 22-го лютого 1994 р. упокоївся в Бозі наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДО І БРАТ

бл. п.

ЗЕНОН МАНДРУСЯК

ПАНАХИДА — в четвер 24-го лютого 1994 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин-Литвин, Юніон, Н.Дж.

ПОХОРОН — в п'ятницю 25-го лютого 1994 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, а опісля на цвинтар св. Андрія в С. Баунд Бруку, Н.Дж.

Горем прибиті:
дружина — МИРОСЛАВА
син — МАРКО з дружиною ДІЯНОЮ
донька — ІРЕНА БУРАК з чоловіком АНДРІЄМ
внуки — АДАМ І АЛЕКСАНДЕР
сестра і брат з родинами в Україні.
братова — НАДІЯ МАНДРУСЯК з родиною
швагер — ЯРОСЛАВ БІГУН з родиною
кузени — ІЛЯРІОН ЧОЛҐАН з родиною
— МИРОН І ЛЮБА ЧОЛҐАН

Показ української ноші на Лонг Айленді

Протягом довшого часу запримічується постійний, поступовий занепад українського зорганізованого національного життя на еміграції. Зменшилася кількість громадських діячів, які мають почуття відповідальности за долю громади. Збереження української зорганізованої громади, яка мала б почуття духовної єдности з Україною і реагувала б на її потреби, є серйозно загрожене. Голоси тривоги на цю тему часто заповнюють сторінки еміграційних видань.

Причин до цього багато, однак всі зводяться до того, що молодше покоління, як народжене в Америці, так і новоприбулі, в достатній кількості не проявляє зацікавлення в національній громадській праці, забуваючи, що своєю пасивністю руйнують громади, в яких їм доведеться жити. З тих причин в багатьох громадах майже зовсім занепало українське національне життя, колись активні організації стали бездіяльні й існують тільки на папері.

Тому треба радіти якщо є організації, які мають бодай деякий успіх на шляху активізації молодшого покоління в громадській праці. Частинним успіхом під тим оглядом може похвалитися українська громада на Лонг Айленді, а особливо 42-ий Відділ ООЧСУ, який постійно шукає способи, як включити до громадського життя молодше покоління. На шляху цього пошуку поруч багатьох інших зродилася ідея влаштувати показ української ноші.

Учасники показу української ноші. Сидять (зліва): голова 42-го Відділу ООЧСУ Катерина Мицьо та власники колекції Ярослав і Іна Керницькі.

Імпреза відбулася в неділю, 6-го лютого, у приміщенні Українського Католицького Центру св. Володимира в Юніондел.

Гарно прибрана сцена зображенням пари в народному одязі, накриті і прикрашені квітами столи створювали приємне враження і святочний настрій. Залю швидко заповнили люди, прибуло більше, як сподівалися. В імені членів 42-го Відділу ООЧСУ присутніх вітала голова Катерина Мицьо. У вступному слові вона сказала: „Наша сьогоднішня імпреза чітко різниться від інших, які ми робили. Її мета — показати красу української ноші і розповісти про значення для збереження українського народу. Пошана до українського народного строю серед нашого народу дуже велика, майже набожна. Народний одяг українці часто зберігають поколіннями як щось, що єднає минуле з сучасним, як щось, що майже ніхто не відважився викинути, хоч часто з політичних причин приховував його від неприязного ока.

Чимало наших людей як в Україні, так і на еміграції забули українську мову, не знали української історії, а чужу приймали за свою, не розумілись на політиці, але десь старанно захована українська вишивка пригадувала їм, що вони українського роду.

Протягом нашої трагічної історії ношення народного строю часто було єдиним проявом патріотизму, національної гордости і єдности. Сьогодні схилім голови перед мільйонами українських жінок, які протягом століть, після тяжкої цілоденної праці, мережили українську вишивку, щоб передати її красу наступному поколінню. Часто вишиваючи маленькі сорочинки для своїх дітей і внуків, вони мріяли і надіялись, що якщо дитина полюбить вишивку, може колись полюбить Україну.

Виступають власники української ноші Ярослав і Іна Керницькі.

Відтак Катерина Мицьо представила власників колекції української ноші, які не тільки присвятили багато часу і грошей, щоб зібрати ті народні цінності, але й були одними з перших діячів українського національного відродження, співосновниками і членами багатьох українських національних організацій — інж. Ярослава Керницького і його дружину, викладача німецької мови у Львівській політехніці — Іну Керницьку.

Ярослав Керницький розповів про історію їхньої колекції, про їх задум збагатити її, а відтак в недалекому майбутньому відкрити у Львові галерію української ноші.

Показ ноші провела Іна **Керницька. Презентацію строїв зробили місцеві молоді жінки і дівчата. Вони були поділені на групи на основі подібности строю, які до великої міри збігалися з подолом на окремі регіони західньої України.**

Кожна з модельок виходила окремо, проходила по сцені кілька разів, показувала окремі частини одягу з усіх боків, а І. Керницька пояснювала з великим знанням всі деталі, їх подібність і різницю. Після презентації одягу кожна модель сідала на призначеному для неї місці у півколі на сцені. Коли закінчено показ одягу сцена набрала вигляду живого чудового вінка, сплетеного з української ноші колекції родини Керницьких.

Радість і вдоволення випромінювало з усіх облич, коли модельки ставали до спільної знимки, а відтак кожна індивідуально на тлі чудово розмальованої стіни Центру св. Володимира. Стіна представляє історію України в образах, у центрі якої наша Батьківщина Україна у вигляді княгині. Ці як й інші розмалювання приміщення, в якому концентрується все парафіяльне і громадське життя, зроблено за старанням колишнього голови Управи Центру Михайла Щерби.

Показ української ноші доповнила виставка українських жіночих прикрас мисткині Оксани Цісельської.

До створення приємної атмосфери причинився також факт, що імпреза відбулася під час сніданку, який приготовили Параня Барняк, Оксана Ільницька і Ганя Малиняк.

До успіху імпрези дуже причинився мистецький виступ артистів з України — солістів Львівської фільгармонії, лавреатів Всеукраїнських конкурсів, членів ансамблю „Обереги" Люби Венгловської та Миколи Олексишина, які при акомпаньяменті бандури чудово заспівали ряд українських пісень.

Цю небуденну імпрезу з усіма учасниками на сцені закінчено відспіванням пісні „Там у лузі червона калина".

Катерина Мицьо

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 27-го ЛЮТОГО 1994 р.

Трентон, Н.Дж. Річні збори 116-го Відділу УНС „Вільні Козаки" відбудуться о год. 12-ій вполудне в Українському Народному Домі при Джеремая Аве. зі звичайним порядком нарад. Після річних зборів відбудуться звичайні збори для вибору делегата на 33-тю Конвенцію Українського Народного Союзу. Просимо всіх членів прибути. — Управа.

НЕДІЛЯ, 27-го ЛЮТОГО 1994 р.

Філядельфія, Па. Річні загальні (49-ті) збори відділу УНСоюзу ч. 430 „Дністер" відбудуться о год. 2-ій по пол. в домівці Окружного Комітету УНСоюзу при 5004 Олд Йорк вулиці. По закінченні річних загальних зборів відбудуться місячні збори відділу, на яких буде вибраний делегат на 33-тю Конвенцію УНСоюзу. — За Управу Відділу: д-р Іван Скальчук, голова, Микола Пришляк, секретар.

НЕДІЛЯ, 27-го ЛЮТОГО 1994 р.

Баффало, Н.Й. 127-ий Відділ Б-ва св. Миколая УНСоюзу повідомляє своїх членів, що річні збори відбудуться о год. 4:00-ій по пол. в залі церкви Святого о. Миколая при Фільмор і Онейда, з такою програмою: 1. Відкриття, 2. Звіти Управи Відд. і К. Комісії, 3. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії на 1994 рік, 4. Вибір делегатів на 33-тю Конвенцію, 5. Внески і запити, 6. Закриття загальних зборів. Просимо всіх членів 127-го Відд. взяти чисельну участь в річних зборах. — За Управу 127-го Відд. В. Шарван, голова, Н. Ільківська і Д. Пітолай, секретарі.

НЕДІЛЯ, 27-го ЛЮТОГО 1994 р.

Чикаго, Ілл. Звичайні загальні збори пластового Відділу УНС ч. 472 відбудуться о год. 1-ій пополудні в Пластовій домівці, ч. 2124 Вест Чикаго Аве. На порядку звіти Управи і Контрольної Комісії, вибір нової Управи. Після річних зборів відбудуться звичайні збори Відділу для вибору делеґата і заступника делеґата на 33-тю Конвенцію УНС. Якщо на визначений час не прибуде визначена статутом кількість членів, збори відбудуться на півгодини пізніше і будуть правосильні. Проситься членів прибути на збори. — Управа Відділу.

НЕДІЛЯ, 27-го ЛЮТОГО 1994 р.

Філядельфія, Па. Річні загальні збори 83-го Відділу ім. Івана Франка відбудуться о год. 1:30 по полудні в приміщенні ЗУАДК-у при 1206 Cottman Avenue. На порядку нарад звіти, вибір Управи на біжучий рік, справи ювілею 100-річчя Батька Союзу. Після річних зборів відбудуться місячні збори для вибору двох делеґатів і їх заступників на 33-тю Конвенцію УНСоюзу. Проситься членів прибути на збори. — Александра Мисак, голова, Степан Гавриш, секретар, Іван Кусен, голова К. Комісії.

П'ЯТНИЦЯ, 4-го БЕРЕЗНЯ 1994 р.

Ню Йорк, Н.Й. Річні загальні збори 194-го Відділу УНС — „Свобода" відбудуться о год. 6:30 веч. в домівці Т-ва „Самопоміч" при 98 Друга Авеню. На порядку: звіти Управи, Контрольної Комісії, вибір нової Управи на 1994 рік. Якщо на визначений час не явиться приписана статутом кількість членів, збори відбудуться на півгодини пізніше. По річних зборах будуть місячні, на яких буде вибір делеґатів і заступників на 33-тю Конвенцію УНСоюзу. Просимо членів взяти участь у зборах. — Управа.

НЕДІЛЯ, 6-го БЕРЕЗНЯ 1994 р.

Аддісон, Ілл. Повідомляється, що річні загальні збори 301 Відділу УНСоюзу ім. Дмитра Вітовського відбудуться о год. 12-ій вполудне в приміщенні парафії св. Андрія. Присутність всіх членів Відділу обов'язкова. В разі неприсутности Статутом передбаченої кількости членів, збори відбудуться на годину пізніше. — За Управу 301 Відділу УНС — Юрій Паславський, голова, Петро Врублівський — секретар.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ПІЛАТ член УНС Відд. 37-го Т-ва „Любов" в Елизабет, Н.Дж. померла 25-го серпня 1993 року на 75-му році життя. Нар. 1918 року в Елизабет, Н.Дж. Залишила у смутку мужа Івана, сестру Анну, сестрінки: Марію з мужем Меком, Антосю з мужем Віст, Ірину з мужем Алл, племінників та блюкчу і дальшу родину в ЗСА і в Україні. Похорон відбувся 28-го серпня 1993 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Ольга Осередчук, секр.

ФРЕНК Д. ПОЛЛІК член УНС Відд. 135-го Т-ва ім. св. Юрія в Смокі Ран, Па. помер 6-го серпня 1993 року на 42-му році життя. Нар. 20-го травня 1951 року у Філіпсбурґу, Па. Членом УНС став 1954 року. Залишив у смутку дружину Кетлін. Похорон відбувся 9-го серпня 1993 року на цвинтарі св. Якова у Вітман, Масс.

Вічна Йому Пам'ять!

Джуді Ляшинська, секр.

ЙОАННА РІК член УНС Відд. 349-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Менвіл, Н.Дж. померла 12-го травня 1993 року на 71-му році життя. Нар. 5-го квітня 1922 року в Бавнд Бруку, Н.Дж. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку мужа Петра, дві сестри Іду і Тересу, сина Фоґера, блюкчу і дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Т. Захарко, секр.

ІВАН ПАПІЖ член УНС Відд. 55-го Т-ва св. Миколая в Картіс Бей, Мд. помер 9-го вересня 1993 року на 67-му році життя. Нар. 3-го березня 1926 року в Мериленд. Членом УНС став 1944 року. Залишив у смутку дружину Норму, дочок Сузен (Майкел) з родиною і Гелен Адамс з мужем. Похорон відбувся 13-го вересня 1993 року на цвинтарі Св. Хреста в Балтіморі, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!

Маріянна Ціздин, секр.

ІЛЬКО КУМАНОВСЬКИЙ ЧЛЕН УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й. помер 4-го вересня 1993 року на 70-му році життя. Нар. 1923 року в селі Товсте, пов. Скалат, Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Петра з дружиною Деббі і сином Стефаном, в Україні сестру Ксеню, братанків і сестрінків в Україні і Канаді. Похорон відбувся 8-го вересня 1993 року на цвинтарі укр. кат. церкви ім. св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

РАССЕЛ Б. ДМИТРІВ член УНС Відд. 224-го Т-ва „Просвіта" в Сейлем, МА помер 27-го квітня 1993 року на 63-му році життя. Нар. 23-го червня 1929 року в Рочестері, НЙ. Членом УНС став 1931 року. Залишив у смутку сестру Ґльорію Сутвик, племінників і племінниць. Похорон відбувся 30 -го квітня 1993 року на цвинтарі св. Марії в Сейлем, МА.

Вічна Йому Пам'ять!

Йосиф Б. Ірха, секр.

ДОРОТА ЗАБІЯКА член УНС Відд. 125-го Т-ва „Благовіщення" в Чикаґо, Ілл. померла 29-го липня 1993 року на 81-му році життя. Нар. 15-го червня 1912 року в Україні. Членом УНС стала 1944 року. Залишила у смутку мужа Натаніеля і дочку Елеонору Ґетерс. Похорон відбувся 2-го серпня 1993 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Ґльорія Пашен, секр.

АННА КУПЕР член УНС Відд. 169-го Т-ва ім. св. Михаїла в Едвардсвіл, Па. померла 20-го жовтня 1993 року на 82-му році життя. Нар. 22-го грудня 1911 року в Австрії. Членом УНС стала 1934 року. Залишила у смутку сестру Гелен Діксон. Похорон відбувся на цвинтарі св. Володимира в Ларксвіл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Ґіселя Стефурин, секр.

ЄЛИСАВЕТА ТУПИЦЯ член УНС Відд. 243-го Т-ва ім. св. Михаїла в Чикаґо, Ілл. померла 29-го вересня 1993 року на 73-му році життя. Нар. 1921 року в Чикаґо, Ілл. Членом УНС стала 1962 року. Залишила у смутку мужа Самуїла і дочку Єлисавету Ґатто. Похорон відбувся 2-го жовтня 1993 року на цвинтарі Святого Гробу в Ворт, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

В. Турчиновський, секр.

МИХАЙЛО СЕБАК член УНС Відд. 335-го Т-ва ім. Тараса Шевченка, в Смок Ран, Па. помер 28-го липня 1993 року на 79-му році життя. Нар. 23-го жовтня 1993 року в Батлер, Па. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дочок — Пет Аткінсон і Мері Еллен Дрессен, синів — Доналда і Роберта. Похорон відбувся 31-го липня 1993 року на цвинтарі Скайлайн в Моні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар.

СТЕПАН ТУРЧИНСЬКИЙ член УНС Відділу 171-го Т-ва ім. Лесі Українки в Джерзі Сиտі, Н.Дж. помер 20-го червня 1993 року на 77-му році життя. Нар. 21-го вересня 1915 року в Джерзі Сиտі, Н.Дж. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку дружину Джін, дочок — Барбару, Арлін і Лінду, внуків — Андрею, Теодора і Марка. Похорон відбувся 24-го червня 1993 року на цвинтарі Святого Хреста в Норт Арлінґтоні, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Ґеновефа Куфта, секр.

ЙОСИФ БЛОНАР член УНС Відд. 91-го Т-ва ім. св. Володимира в МекКіс Ракс, Па., тепер ч. 264 Т-во „Український Тризуб" в Карнеґі, Па. помер 15-го жовтня 1993 року на 77-му році життя. Нар. 3-го червня 1916 року в МекКіс Ракс, Па. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку брата Карла, племінників і племінниць. Похорон відбувся 18-го жовтня 1993 року на цвинтарі св. Марії в МекКіс Ракс, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН ГУЛЬКА член УНС Відд. 123-го Т-ва ім. св. Марії в Скрентоні, Па. помер 23-го жовтня 1993 року на 67-му році життя. Нар. 1926 року в Скрентоні, Па. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дружину Марію, двох синів Івана і Стефана; дві сестри Анну Ґулька і Марія Савчак та дальшу родину. Похорон відбувся 25-го жовтня 1993 року на Quantico National Cemetery **в Тріянґель, Ва.**

Вічна Йому Пам'ять!

Софія Голик, секр.

АННА ОКОЛИТА член УНС Відділу 206-го Т-ва „Запорозька Січ" у Вунсакеті, Р. Ай. померла 30-го жовтня 1993 року на 90-му році життя. Нар. 4-го січня 1903 року в Україні. Членом УНС стала 1924 року. Залишила у смутку дочку Стеллу Тю, брата Йосифа Роша, сестер Джессі Гіндефорші і Барбару Переіва, 3 внуків і 10 правнуків. Похорон відбувся 5-го листопада 1993 року на укр. православному цвинтарі св. Михаїла в Блекстоні, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!

Леон Гардінк, секр.